

jfr. herom side 553. Ministeren slog i denne forbindelse til lyd for, at der fandt en vis *udligning* sted mellem arbejdsløshedskasserne, idet han henviste til, at arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse havde en uforholdsmæssig stor byrde at bære.

„Ser man på arbejdsløshedskasserne i øjeblikket, er det jo et meget uensartet billede, der møder en, af de nu bestående 64 arbejdsløshedskasser. De varierer i størrelse fra ca. 100 medlemmer for den mindste til ca. 245 000—246 000 i arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, og ser man på kontingentet, er stillingen den, at man i visse fag — og ofte de fag, som i gennemsnitsindtægt er placeret i toppen — har en relativt ringe arbejdsløshed og betaler et beskedent bidrag til arbejdsløshedskassen; medens arbejdsmændene, som indtægtsmæssigt ligger i bunden, betaler et betydelig større beløb, op mod 5 kr. om ugen i kontingent, altså ca. 260 kr. om året, betaler f. eks. handels- og kontormedhjælperne ca. 50 kr. om året. Det billede synes jeg ikke er rimeligt, og udfra disse synspunkter er det, jeg har forsøgt at skabe baggrund for en udligning mellem arbejdsløshedskasserne.

Jeg vil også gerne, da denne sag giver mig anledning til at tro, at man her er stivnet i forhold, der slet ikke svarer til det moderne samfund, gøre den betragtning gældende, at det, der har mødt mig her, har været, at man på den ene side, udfra et overordentlig stærkt konservativt synspunkt, synes jeg nok, har fastholdt de små kasser — som jeg før sagde: med et medlemstal på omkring 100, i hvert fald er der mange, der ligger nede på et par hundrede medlemmer; men på den anden side er den lovgivning, vi er underkastet, og det arbejde, der har været gjort, og de ønsker, jeg har truffet hidtil indenfor fagorganisationerne, af en sådan art, at man med stor styrke har fastholdt, at arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse burde fastholdes, at deres fag burde sammenholdes trods størrelsen.“

Som støtte for sin opfattelse med hensyn til ønskeligheden af en udligning henviste ministeren til nogle udtalelser, som var fremsat på Dansk Arbejdsmands Forbunds sidste kongres og tiltrådt af denne.

Udligningstanken blev stærkt imødegået af *Lindberg* (S), som pegede på, at De samvirkende Fagforbunds forretningsudvalg — hvoraf Dansk Arbejdsmands Forbunds formand er medlem — enstemmigt var gået imod, at der skulle finde en udligning sted udfra synspunkter, som taleren nærmere gjorde rede for.

Lovforslaget henvistes efter forhandlingens afslutning sammen med to andre forslag til et udvalg, hvis arbejde resulterede i en beretning, hvori det hedder:

„Arbejds- og socialministeren har overfor udvalget oplyst, at han agter at nedsætte en *kommission* med repræsentanter for rigsdagens udvalgsberettigede partier, De samvirkende Fagfor-